

وفات حضرت زینب سلام... علیها

آن گل‌های زیبا و پر طراوت بهار را دیده اید که چگونه به فضای اطراف خود جان می‌بخشند ...

مقدمه :

آن گل‌های زیبا و پر طراوت بهار را دیده اید که چگونه به فضای اطراف خود جان می‌بخشند و همه جا را آکنده از زیبایی و لطافت می‌سازند؟ و آیا تا بحال دیده اید که ناگهان تند بادی خشمگین و بیرحم دمیوزد، گل‌های زیبا را از شاخه‌های درختان جدا می‌سازد و بر زمین می‌افکند.

هنگامیکه آن گلبرگ‌های زیبا روی زمین پراکنده میشود آن باغبان شوریده را مشاهده کنید که با چه حسرت و اندوهی به آن گلبرگ‌های زیبا مینگرد. قطرات اشک‌هایش را ببینید که آرام آرام بر گونه اش سرازیر میشود. باغبان خوب میداند که دقایقی پس از آن زیبایی و طراوت باغش با ریختن گلبرگ‌ها از بین میرود و دیگر از آن عطر مست‌کننده خبری نخواهد بود.

وزینب (ع) نیز همچون آن باغبانی شوریده حال ناظر بر پر شدن گل‌های زیبایی بود که جهان را عطرآگین می‌ساختند و نمونه‌های کاملی از فضیلت‌های انسانی بودند. زینب در دنیائی پر از نامردی، پلیدی و فریب‌صلای آزادی و انسانیت سرداد و از فضیلت‌های انسانی و ارزش‌تعالیم اسلام سخن گفت و مردمی را که دست خویش را بجنایت آلوده و بعد ابلهانه بر کرده‌های خویش افسوس خورده و بر سوگ نشسته بودند بیاد ملامت گرفت.

حضرت زینب کبری علیها السلام در روز پنجم جمادی الاولی سال پنجم یا ششم هجری قمری در شهر مدینه منوره متولد گردیده و جهان را به قدوم خویش مزین فرمودند.

نام مبارک آن بزرگوار زینب، و کنیه گرامیشان ام‌الحسن و ام‌الکثوم و القاب آن حضرت عبارتند از: صدیقه الصغری، عصمة الصغری، ولیة الله العظمی، ناموس الکبری، شریکه الحسین علیها السلام و عالمه غیر معلمه، فاضله، کامله و ... پدر بزرگوار آن حضرت، اولین پیشوای شیعیان حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیهما السلام، و مادر گرامی آن بزرگوار، حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها می‌باشد.

در آن زمان که صدیقه کبری (علیها السلام) به این گوهر دریای عصمت و طهارت باردار بود، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در مدینه حضور نداشتند و به سفری رهسپار بودند. هنگامی که وجود مقدس زینب کبری (سلام الله علیها) متولد گشت، صدیقه طاهره (علیها السلام) به امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود که چون پدرم در سفر است و در مدینه حضور ندارد، شما این دختر را نام بگذارید. آن حضرت فرمود: من بر پدر شما سبقت نمی‌گیرم، صبر نما که به این زودی رسول خدا باز خواهد گشت و هر نامی که صلاح داند بر این کودک می‌نهد.

هنگامی که سه روز گذشت، رسول خدا (صلی الله علیه و آله) مراجعت نمود و و همانگونه که رسم و سیره رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) بود، نخست، به منزل حضرت زهرا (علیها سلام) وارد گشتند.

امام علی (علیه السلام) خدمت آن حضرت عرض کرد: یا رسول الله! خداوند متعال دختری به دخترت عطا فرموده است، نامش را معین فرمایید. فرمود: اگر چه فرزندان فاطمه اولاد من می‌باشند، لکن امر ایشان با پروردگار عالم است و من منتظر وحی می‌باشم. در این حال جبرئیل نازل شد عرض کرد: یا رسول الله! حق تو را سلام می‌رساند و می‌فرماید: نام این مولود را " زینب " بگذار، چرا که این را در لوح محفوظ نوشته ایم.

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) قنداقه آن مولود گرامی را طلبید و به سینه چسبانید، بیوسید و نامش را زینب نهاد و فرمود: به حاضرین و غایبین امت، وصیت می‌نمایم که حرمت این دختر را پاس بدارند. همانا که او به خدیجه کبری (علیها سلام) شبیه است.

هوش و ذکاوت:

صاحب کتاب اساور من ذهب درباره حافظه و ذکاوت آن بانوی بزرگوار چنین می‌نویسد:

در اهمیت هوش و ذکاوت آن بانوی بزرگوار همین بس که خطبه طولانی و بلندی را که حضرت صدیقه کبری فاطمه زهرا صلوات الله و سلامه علیها در دفاع از حق امیرالمؤمنین علیها السلام و غصب فدک در حضور اصحاب پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ایراد فرمودند، حضرت زینب علیها السلام روایت فرموده است.

و ابن عباس با آن جلالت قدر و علو مرتبه در حدیث و علم، از آن حضرت روایت نموده و از آن حضرت به عقیده تعبیر می‌کند. چنانچه ابوالفرج اصفهانی در مقاتل می‌نویسد: ابن عباس خطبه حضرت فاطمه سلام الله علیها را از حضرت زینب سلام الله علیها روایت کرده و می‌گوید: حدتنتی عقیلتنا زینب بنت علی علیها السلام..

دقت کنیم که حضرت زینب علیها السلام با اینکه دختری خردسال (یعنی هفت ساله و یا کمتر) بود، این خطبه عجیب و غزّاء که محتوی معارف اسلامی و فلسفه احکام و مطالب زیادی است را با یک مرتبه شنیدن حفظ کرده، و خود یکی از راویان این خطبه بلیغه و غزّاء می‌باشد.

فصاحت و بلاغت:

کلمات و فرمایشات گهربار آن حضرت در خطبه هایی که از آن حضرت روایت شده، خود قوی ترین دلیل بر کمال فصاحت و بلاغت آن بانوی بزرگوار می باشد. همان بانویی که امام سجاد علیها السلام در حق ایشان فرمودند: **أَتَتْ بِحَمْدِ اللَّهِ عَالِمَةً غَيْرَ مُعَلَّمَةٍ وَ فَهْمَةً غَيْرَ مَقَهَّمَةٍ** یعنی:

ای عمه! شما الحمد لله بانوی دانشمندی هستید که تعلیم ندیده، و بانوی فهمیده ای هستی که بشری تو را تفهیم ننموده است. در اینجا مروری کوتاه به قسمتی از خطبه آن حضرت در مجلس یزید که یکی از بزرگترین حرکت‌های آن حضرت، در واقعه کربلا بود که دستگاه حکومت بنی امیه را به شدت لرزاند می کنیم:

به خدا قسم ای یزید، هر چه کردی بازگشت آن به سوی خودت خواهد بود، چرا که تو جز پوست خود نشکافتی و جز گوشت خود ندریدی.

ای یزید! در آن روزی که خداوند بدنهای پاک شهیدانمان را حاضر می کند تا حقوق خود را از ستمگر بستاند، تو بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم وارد خواهی شد، اما می دانی در چه حالی؟ در حالیکه خون عزیزان او را ریخته و حرمت ذریه او را از بین برده ای. آری ای یزید! از این پیروزی ظاهری که به دست آورده ای، غرق شادی مشو، و آن عزیزان را که در کربلا به خاک و خون کشیده ای، مغلوب و مرده مینداز. که خداوند می فرماید: (کسانی را که در راه خدا شهید شده اند مرده میندازید. بلکه آنان زنده اند و در نزد خدای خود روزی می خورند). آل عمران: 169

و ای یزید! برای تو همین بس که حاکم در آن روز خداوند، و دشمن تو پیامبر خدا، و یاور و پشتیبان اهل بیت جبرئیل باشد. و به زودی کسی که این مقام را برای تو زینت داده و تو را بر گردن مسلمین سوار کرده است (یعنی معاویه)، خواهد دانست که چه جانشین بدی برای خود تعیین کرده و در روز جزا درخواهید یافت که بدترین مکان از آن کیست؟ و بدبختی و ضعف و زبونی شامل چه افرادی خواهد شد.

حضرت زینب (س) بزرگ بانوی جهان اسلام، بیدادگر و ادامه دهنده حادثه عاشورا و دارنده دانشهای دو جهان و به گفته امام سجاد (ع): " دانای بدون آموزگار و فهمیده بدون فهماننده " بود. الگوی راستین وی، بانوی دو جهان، حضرت فاطمه (س) مادر وی بوده است. زینب (س) در دامان پرمهر و معنویت فاطمه (س) از سرچشمه معارف اسلامی و قرآنی سیراب گشت. رسالت راستین زینب هنگامی آغاز گردید که پس از به شهادت رسیدن امام حسین (ع) و هفتاد و دو تن از یارانش با ایراد سخنان آتشین به بیدارگری مردم کوفه و ستیز با ستمکاران و یزیدیان پرداخت.

پس از واقعه خونبار کربلا نقش ایشان روند تازه تری یافت. آن حضرت در این دوران ضمن حضور در کاروان اسرای کربلا در برابر حکام جور قرار گرفتند و به افشاگری ظلم و ستم وارد بر آل طه از سوی خاندان امیه پرداختند. آن حضرت در این دوران سخت با حضور در کاخ برخی حکمرانان جور زمان مانند یزید و ابن زیاد، با تاکید برحقانیت طریق آل محمد بر سخنان و تبلیغات مسموم خاندان امیه درباره بنی هاشم خط بطلان کشیدند.

صدیقه توانا، عقلیه دودمان وحی، تربیت شده خاندان نبوت، حضرت زینب کبری(س) است. همو که در بزرگواری و کرامتش بسیار سخن ها گفته و نوشته اند.

او نمودار حق و جهاد در راه خدا و نگهدارنده ایمان و عقیده، قهرمان دلیری و شجاعت، جلوه فصاحت و بلاغت، شعله ستیزه جوی باطل و آتش افشان حق در برابر نیروهای ستمگر و کوبنده دژخیمان زورگو است.

زینب(س) تجسم زهد، ورع، علم، عفاف و شهامت و عقیده طاهره، متعلق به اخلاق الهی است. این بزرگوار (س) راه مقاومت در برابر باطل را به امت نشان داد و فداکاری در راه خدا و چشم پوشی از همه چیز را در راه برافراشتن پرچم حق به همه یاد داد.

ایثار، فداکاری، وزانت عقل، صبر و بردباری، علم وسیع و دانش وافر، سخنان سنجیده و منطقی او در فرصت های حساس توأم با آن مظلومیت و ستم های جانکاهی که به او وارد آمده است، از او چهره یک شخصیت بی نظیر، رزم آور شجاع، جهادگر بی باک و سخنور توانا را در قلوب و اذهان ترسیم نموده است که تا چرخ زمان حرکت دارد، تا نسل ها در روی زمین حیات دارند و تا زمین دور خورشید می گردد این چراغ فروزان، نورافکن جهانیان و نسل های آینده خواهد بود.

کرامات

به غیر از انوار مقدسه چهارده معصوم علیهما السلام، در میان خاندان رسالت و اهل بیت گرامی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم، افرادی هستند که در نزد خداوند متعال دارای رتبه و منزلت رفیع و والایی می باشند و توسل به ایشان، موجب گشایش مشکلات و معضلات امور دیگران است. مانند حضرت ابوالفضل علیه السلام که حتی در موارد زیادی مسیحیان به آن حضرت متوسل شده و به برکت توسل به آن حضرت مشکلاتشان حل گردیده و به حوائج و خواسته های خویش نائل گردیده اند.

حضرت زینب سلام الله علیها نیز بانویی بزرگوار از این دودمان پاک است که توسل به آن حضرت برای حل مشکلات بزرگ بسیار تجربه شده است و کرامات بسیاری از آن بانوی گرامی نقل شده است.

به عنوان مثال شبلمنجی یکی از علمای اهل تستن در نورالابصار منویسد:

شیخ عبدالرحمن اجهوری مقری در کتابش مشارق الانوار می گوید: در سال هزار و صد و هفتاد دچار مشکلی بسیار سختی شدم و به روضه (قبر مطهر و نورابین) حضرت زینب علیها السلام متوسل شدم و قصیده ای در مدح آن حضرت سرودم که مطلع آن چنین بود:

آل طاها لکم علینا الولاؤ لا سواکم بما لکم آلاء

و خدا به برکت آن بانوی گرامی مشکل مرا حل کرد.

وفات آن حضرت:

حضرت زینب سلام ا... علیها، شیرزن دشت کربلا سرانجام پس از عمری دفاع از طریق حقه ولایت و امامت در 15 رجب سال 63 هجری قمری در ضمن سفری که به همراه همسر گرامیشان عبدالله بن جعفر به شام رفته بودند، وفات نموده و بدن مطهر آن بانوی بزرگوار در همانجا دفن گردید.
مزار ملکوتی آن حضرت (دمشق/سوریه)، اینک زیارتگاه عاشقان و ارادتمندان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام می باشد.